

Sygnatura akt II Ca 516/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Baran
-----------------	-------------------

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2014 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Powiatowego Rzecznika Konsumentów w C. i J. W.

przeciwko V. S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Chrzanowie

z dnia 7 stycznia 2014 r., sygnatura akt I C 897/13

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zasądzono od pozwanej V. S. na rzecz J. W. kwotę 1205,11 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 marca 2013 r. W pozostałym zakresie (tj. co do części odsetek) oddalono powództwo i obciążono pozwaną nieuiszczoną opłatą od pozwu. Sąd Rejonowy w Chrzanowie ustalił, że J. W. w dniu 30 maja 2012 r. kupiła od pozwanej butlę tlenową z reduktorem, maską oraz cewnikiem do podawania tlenu przez nos. Reklamowała ten zakup a wobec nieuwzględnienia reklamacji odstąpiła od umowy pismem z dnia 27 lutego 2013 r. Sprzęt był sprawny technicznie a zakupiona butla nie była nabitą tlenem. Był on potrzebny dla chorej matki powódki do podtrzymywania oddechu. Sprzedawczyni obsługująca transakcję zaproponowała nabycie tego sprzętu i zapewniała, że butlę można wielokrotnie nabijać tlenem, z czym nie ma problemu. Przy zakupie J. W. była przekonana, że nabyta butla będzie gotowa do użycia zaraz po zmontowaniu sprzętu i nie została poinformowana, że butla jest pusta. Po zmontowaniu butli po zakupie okazało się, że tlen medyczny można kupić jedynie na podstawie zaświadczenia lekarskiego, o czym też kupująca w chwili transakcji nie wiedziała. W dniu 25 lipca 2012 r. pozwana poinformowała ją, że nabicie tlenem może być dokonane w P..

Sąd uznał, że zastosowanie znajduje ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej (...) a powódka zachowała przewidziane w ustawie terminy zgłaszania roszczeń z tej ustawy wynikających. Skuteczność odstąpienia od umowy ocenił sąd przez pryzmat przeznaczenia nabywanego sprzętu, co J. W. jasno określiła przy transakcji: chodziło o sprzęt, za pomocą którego miał być podawany tlen dla jej chorej

matki. Sprzedaż urządzenia, które takiego tlenu podawać nie mogło uznane być musi za sprzedaż towaru sprzecznego z umową, nawet jeśli sprzęt był technicznie sprawny. Nie ma podstaw do przyjęcia, że powódka o niezgodności towaru z umową wiedziała ani że mogła o tym przy rozsądnej ocenie wiedzieć – nie mając odpowiednich kwalifikacji oparła się bowiem na informacjach od sprzedawcy. Odstąpienie od umowy było zatem skuteczne a na podstawie art. 494 k.c. powódka mogła domagać się zwrotu zapłaconej ceny. Odsetki zasądzono przy uwzględnieniu daty doręczenia pozwanej wezwania o zapłatę.

Apelację od powyższego wyroku pozwana oparła na zarzucie naruszenia prawa materialnego w postaci art. 7 i 8 przywołanej wyżej ustawy poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że nabyty przez powódkę sprzęt był niezgodny z umową. Zarzucono też naruszenie prawa procesowego przez błędną ocenę dowodów i przyjęcie, że powódka nie wiedziała i nie mogła wiedzieć o sposobie użytkowania urządzenia – butli medycznej. Zarzucono też błędne ustalenia stanu faktycznego polegające na przyjęciu, że doszło do zakupu jednego urządzenia a nie czterech (tj. butli, reduktora, maski i cewnika) oraz na przyjęciu, że odstąpienie od umowy musi dotyczyć wszystkich zakupionych towarów.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie i podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd Okręgowy przyjął za własne ustalenia faktyczne sądu I instancji i zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej jest bezzasadna. Ustalenia faktyczne poczyniono prawidłowo i w oparciu o właściwie oceniony materiał dowodowy. Zarzut błędnych ustaleń, jaki stawia pozwana, skonstruowano w zasadzie jako własną wersję stanu faktycznego, natomiast nie wykazała pozwana w sposób przekonujący, by sąd dokonał swoich ustaleń i oceny dowodów z naruszeniem zasad określonych w art. 233 k.p.c. W istocie zarzuty zawarte w apelacji sprowadzają się do kwestionowania określenia powódki jako przeciętnego konsumenta oraz przyjęcia przez sąd, że zakupiony przez nią towar był niezgodny z umową – zatem pozwana dąży do podważenia wniosków, jakie sąd wyciągnął z prawidłowo ustalonego stanu faktycznego.

Zarzuty te nie mogą być uwzględnione. Okoliczności zakupu ustalone przez sąd wskazują na to, że powódka wyraźnie wyartykułowała cel, dla którego chce nabyć urządzenie i że cel ten ma być zrealizowany bez dodatkowych czynności, szczególnie poszukiwania punktu napełniania butli tlenem. Powódka była przeciętnym konsumentem nie mającym wiedzy o tego rodzaju sprzęcie - postępowanie dowodowe wykazało, że właśnie dlatego korzystała z wiedzy sprzedawcy. Nie miała obowiązku sprawdzania i badania towaru przed zawarciem umowy i nie ma też w zgromadzonym materiale dowodowym żadnych podstaw do przyjęcia, że oceniając rozsądnie winna była wiedzieć, iż butla nie zawiera tlenu i będzie musiała go poszukiwać, zaopatrzywszy się wcześniej w stosowne zaświadczenie. Odpowiedzialność sprzedawcy nie została zatem wyłączona.

Nabywając przedmiotowy zestaw powódka oczekiwała możliwości niezwłocznego jego użycia (wspomniany wyżej cel nabycia, wyartykułowany wobec sprzedawcy). Niezgodność towaru z umową polegała w tym przypadku nie na jego wadliwości (usterce), lecz na tym, że przedmiot umowy nie pozwalał na realizację celu w sposób, jakiego oczekiwała powódka. Dlatego tak istotnym elementem jest ustalone przez sąd wyartykułowanie wobec sprzedawcy tego, po co jest nabywany przedmiotowy zestaw i do czego ma służyć.

Nie można też uwzględnić zarzutu zakupu czterech urządzeń a nie jednego, bowiem zakupione przez powódkę elementy miały składać się na jedno, sprawne urządzenie do podawania tlenu. Nawet jeśli są to osobno oznaczone i nazwane przedmioty, to wszystkie one to właśnie urządzenie tworzyły. Rozdzielanie ich i dokonywanie oceny, co do którego z nich podejmowanie działań prawnych jest zasadne a co do którego zasadne nie jest, byłoby zabiegiem pozbawionym jakiegokolwiek racjonalności wobec celu, jakiemu miało służyć urządzenie.

Z tych względów na podstawie art. 385 k.p.c. apelacja uległa oddaleniu.

ref. SSR Monika Sebastyanika